

แผนที่ประเทศอเมริกา

เมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา พูดเขย็บได้มีโอกาสเดินทางไปอเมริกา ซึ่งบินเป็นโอกาสเด็กก้าวแรกวัยนไปคลายร้อน เริ่มต้นจาก ลอสแองเจลิส แคลิฟอร์เนีย เนเวดา แอร์เชน บิวเยอร์ค แมสซาชูเซตส์ ซึ่งเป็นเมืองมหาวิทยาลัยอันดับหนึ่งของโลก คือ ฮาร์วาร์ด ซึ่งคลาย渴ในฝันอย่างไร้ปรีดี

สิ่งที่เป็นข้อสังเกตที่อเมริกา คือ คนทำงานไร่ที่อยู่อาศัยมีให้เห็นอยู่แทบทุกหัวมุมถนน ซึ่งทำให้เรานึกจะท่อนใจและรู้สึกภูมิใจในความเป็นคนไทยไปพร้อมๆ กัน เพราะคิดว่าพวกฝรั่งเหล่านี้ หากได้เกิดเป็นคนไทยคงไม่ต้องมาอนหน้า นั่งหน้า อยู่ตามฟุตบาทอย่างที่เห็น เพราะถ้าตกงานคงได้กลับไปบ้านที่มีความรัก ความอบอุ่นของพ่อแม่ พี่น้อง ในชนบท เพราะในน้ำดีคงไม่ปลา ในน้ำดีคงไม่ข้าว (ที่รู้สึกว่าประทับใจมาก)

มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

คนทำงานไร่ที่อยู่อาศัย

น้ำตกไนแอร์การา

อุทยานแห่งชาติ约塞米蒂

แกรนด์แคนยอน

ในภาพรวมของนักท่องเที่ยวผู้มาเยือนอเมริกา ถึงเป็นประเทศที่กว้างใหญ่ไพศาล มีทรัพยากรธรรมชาติที่น่าตื่นตาตื่นใจ ไม่ว่าจะเป็นน้ำตกในแองกรา แกรนด์แคนยอน ที่เป็นมรดกของชนเผ่าอินเดียนแดงที่ช่วยรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้พากเราได้มาชมอุทยานแห่งชาติ约塞米蒂 (Yosemite National Park) ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้และน้ำตกที่ยังดูเป็นธรรมชาติ

เมื่อหันมาดูความคิวไฮซ์ซึ่งเป็นผลพวงของฝืดอ่อนนุ่มย์ที่น่าทึ่งไม่ว่าจะเป็นเชื่อมสู่เวอร์ที่เป็นแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคของคนอเมริกาในรัฐเนวาดา และรัฐแอริโซนา

ลาสเวกัส รัฐเนวาดา ที่เป็นสถานปัตยกรรมซึ่งมีแรงจูงใจเป็นวัตถุและเงินตรา ที่บันผันให้ผู้บริโภคได้ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นน้ำพุเด่นระบำ แหล่งคาสิโน และซีอีปีบิ๊กที่เลื่องลือ จนทำให้คนทั่วโลกต่างหลั่งไหลไปเยี่ยมเยียนไม่ขาดสาย

เขื่อนชูเวอร์

น้ำพุเด่นระบำหน้าโรงแรมเบลลากิโอ

ไทม์สแควร์ รัฐนิวยอร์ก เป็นสถานที่ที่หันมือชาวโลกเที่ยวทั่วทุกมุมโลก ผู้คนไฟที่จะไปเยือนและชื่นชมความคิวไลซ์จากแสงสี จนอดนึกไม่ได้ว่าถ้าคิดถึงเรื่อง การพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งมองเรื่องการใช้ทรัพยากรในปัจจุบันให้มีเพียงพอไปจนถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน ไทม์สแควร์ซึ่งเป็นที่แรกๆ ที่สอนไม่ผ่านเรื่องนี้

มหาวิทยาลัย MIT
(Massachusetts Institute of Technology)

ไทม์สแควร์

การก่อสร้างอาคารใหม่เรียกตัวเกิดเดิม เดินทางกลับคืนจากเหตุจ� เครื่องบินพาณิชย์ชนิดเดียว เมื่อ 11 กันยายน 2544

ช่วงเช้าของวันที่ 24 มีนาคม 2553 พากเราไปเดินเตร่กันอยู่แถวอนุสาวรีย์ ยอดชิงตัน ซึ่งพากเราได้ยินข่าวผ่าน CNN ตั้งแต่เมื่อคืนแล้วว่าจะมีพากคุณหมอมะเครือข่ายที่ไม่เห็นด้วยกับกฎหมายสุขภาพ ซึ่งจะลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนฯ ในวันนี้ แต่ที่ไม่คาดฝันคือเมื่อเวลาใกล้ๆ เที่ยง ปรากฏว่ามีม็อบอีกกลุ่มหนึ่งชึ่งที่เห็นส่วนใหญ่จะเป็นชาวเม็กซิกันยกขบวนกันมาเป็นแสนคน ต่างคนต่างก็เปล่งเสียง “Yes We Can” จนกวนรุ่มผู้ชุมนุมเรื่องกฎหมายสุขภาพต่อตะลึ่งซึ่งเหมือนๆ กับพากจะเหลี่ยงที่ไปจากเมืองไทย ดังนั้นเพื่อไม่ให้เป็นงง พากเราจึงรีบเดินมุ่งหน้าไปอีกฟากหนึ่งของเมืองชิงตัน ดีซี ซึ่งเป็นที่ตั้งของทำเนียบขาว เพื่อประเมินสถานการณ์ว่าท่านประธานาธิบดี มีความเคลื่อนไหว

อนุสาวรีย์ ยอดชิงตัน

สะพานโภลเดนเกท

อย่างไรบ้าง (ทำตัวเหมือนกระจากข้าว) ซึ่งพากตัวร่วมรักษาการณ์ไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลแต่อย่างไร แต่พากเรา ก็สังเกตว่ามีรัตนใหญ่คันโต วิ่งเข้า-ออก เป็นระยะๆ ดูเหมือนว่ามีการประชุมอยู่ที่ทำเนียบ!

ตอนกลางคืน เมื่อเข้าพักที่โรงแรมที่พักเรียบร้อย พากเรา ก็รู้สึกดีใจกับชาวอเมริกัน ที่มีผู้นำอย่างประธานาธิบดี บารัค โอบาม่า ซึ่งได้นำกษัตริย์แห่งราชอาณาจักรไปได้อย่างใจหายใจว่า โดยแนวคิดหลักที่ทำให้สำเร็จคือ การขับเคลื่อนนโยบายเรื่องการดูแลสุขภาพที่ครอบคลุมคนทั้งประเทศโดยมีการเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันระหว่างโรงพยาบาล ธุรกิจประกันชีวิตและเครือข่ายภาครัฐ-เอกชน เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งในระยะแรกอาจต้องมีการปรับปั้นแก้ไขระบบเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบที่ออกแบบมาใหม่ ซึ่งหวังว่า จะช่วยให้คนทั้งประเทศได้รับการดูแลเรื่องสุขภาพถ้วนหน้าและมีราคาถูกลง

ทำเนียบขาว

วอลล์สตีร์

เมื่อกลับมาเมืองไทยและต้องเผชิญหน้ากับกลุ่มผู้ชุมนุมในย่านใจกลางเมือง ก็ทำให้เรานึกย้อนไปถึงเหตุการณ์ของการชุมนุมเรียกว่า “นโยบายรัฐอย่างไรที่ถูกใจประชาชน” เพอัญเพิ่งได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ คำแฉลงของประธานาธิบดี บารัค โอบาม่า เรื่อง “การปฏิรูปวอลล์สตีร์” ซึ่งออกแฉลงการณ์เมื่อ 20 พฤษภาคมที่ผ่านมา จึงจะขอนำมาเล่าสักนิด ดังนี้

คำแฉลงการณ์ดังกล่าวได้พูดถึงเหตุผลสำคัญ ที่นำเรื่องการปฏิรูปวอลล์สตีร์ ว่ามี 3 ประการ ได้แก่ ความล้มเหลวของธนาคาร กลุ่มธุรกิจรายย่อย และการตอกย้ำของชาวอเมริกัน ที่มีมากกว่าล้านคน ซึ่งในความพยายามของท่านประธานาธิบดี ที่จะเข็นกษัตริย์ให้ผ่านความเห็นชอบทั้ง 2 สภา คือ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ซึ่งก็มีการคัดค้านอย่างมากภายใน

ในรายละเอียดได้แสดงเจตนาرمณ์ของท่านประธานาธิบดีว่า จุดมุ่งหมายของกษัตริย์ฉบับนี้ ไม่ได้มุ่งไปที่ธนาคารแต่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจโดยรวม โดยจะให้ความสำคัญในเรื่องการปกป้องคุ้มครองผู้บริโภค ให้ได้รับข้อมูลข่าวสาร เพื่อมิให้ถูกเอาเปรียบจากสถาบันการเงินเหมือนเหตุการณ์ที่ผ่านมา โดยยืนยันที่จะไม่ให้ประชาชนต้องเป็นเบี้ยล่างของกลุ่มธุรกิจการเงินอีกต่อไป โดยกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในความสนใจ ได้แก่ ครัวเรือนที่ต้องการบ้านหลังแรก และรถคันแรก ประชาชนผู้เสียภาษีที่ต้องมารับผิดชอบความเสียหายของกลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มธุรกิจการเงินขนาดเล็ก และองค์กรการเงิน

ชุมชนที่ยึดมั่นในการส่งเสริมการออมแก่ประชาชนรายย่อย โดยได้นิยามว่า แนวคิดหลักในการแก้ปัญหาภายใต้สาระสำคัญของกษัตริย์ฉบับนี้ มิได้ใช้หลัก Zero Sum Game ที่ว่าเมื่อมีคนได้ก็ต้องมีคนเสีย (ซึ่งที่ผ่านมาได้สร้างความเสียหายต่อระบบการเงินทั่วโลก) แต่มีแนวคิดเรื่องความเชื่อมโยงของระบบเศรษฐกิจโลกว่าหากระบบเศรษฐกิจก้าวหน้าเราก็จะชนะ เมื่อระบบเงินมีภูมิภาคที่เป็นธรรมและเสมอภาค เราจะชนะ ชาวอเมริกันทุกคนให้ความสนใจต่อระบบการเงินที่มีคุณภาพ อย่างไรก็ตามตลาดหลักทรัพย์วอลล์สตีร์และห้องค้าหลักทรัพย์ ต้องมีความรับผิดชอบในการตัดสินใจของตน สำหรับการค้าทุกๆ ตลาดล่าร์ เพราะบทบาททำธุรกิจเหล่านี้มันเกี่ยวข้องกับทุกครัวเรือนในอเมริกา

การปฏิรูปในครั้งนี้ จะเป็นการปฏิรูปกฎหมาย เพื่อปกป้องผู้บริโภค และเพื่อให้แน่ใจว่าวิกฤตจะไม่มาเยี่ยมกรายอีก ด้วยการนำนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการจ้างงานและนโยบายรัฐเชื้อชาติ เพื่อนำไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง และรุ่งเรือง

